

Århus d. 6. juli 2009

Til Bodil Kring

Hermed en beskrivelse af Vandkunsten ved Islev Kirkeplads

Islev Kirkes Vandkunst "Giv det videre"

Når man har været i udlandet og oplevet andre lande og byer, er det man siden husker og ser for sit indre øje, ofte knyttet til gader og pladser med monumenter og markant arkitektur, en kirke, et rådhus eller anden offentlig bygning. Måske også stærk trafik og mylder af gående mennesker. Eller det stik modsatte, oplevelsen af en velsignet ro, der som et stilhedens ekko udfyldte en klostergård inde bag kirken. Tilsvarende ingredienser kan man, i dansk skala, opleve ved Islev Kirke.

Islev Kirke er opført på et areal sammenstykket af nogle små grunde mellem Slotsherrensvej, Hvidsværmervej og Resenbrovej. Kirken blev indviet i 1970. Vandkunsten kom til i 1976. Den var ikke med i det egentlige kirkeprojekt, men da det samlede bygningsanlæg var kommet op at stå og taget i brug, stod det klart, at kirkebebyggelsens trelængede pladsrum og hovedindgang indbød til et visuelt skulpturelt element og støjfri ro, i modsætning til den omgivende stærke og støjende trafik.

Oplevelsen af kirkepladsen som et "pladsrum" knyttet til kirken, antydes i Islev allerede under ankomstens forløb, ved at man fra Hvidsværmervejs lavere niveau drejer af og på tværs passerer kirkepladsens "fjerde side". Her markeres niveauovergangen af en træække, samtidig med at man går et par trin op og træder ind på den kvadratiske kirkeplads, hvor man på midten hilses velkommen af vandkunsten, før man kommer til hovedindgangen.

Ved et par af vore tidligere byggerier, Nørrelandskirken og Virklund Kirke, har vi arkitektonisk arbejdet med at opsamle det uundgåelige danske regn- og tagvand i specielt formede udspyer og vandløb, som, når det regner, bliver til en slags vandkunst, der kan opleves indefra og udefra som skabt ud fra stedets betingelser. Derfra var tanken i Islev med en vandkunst, der både møblerer og giver liv til kirkepladsen ikke lang. Men eftersom det ikke regner hver dag, og vandkunsten gerne skulle være aktiv alle dage med både synlig og hørlig plasken, måtte det teknisk ske ved genbrug af vandet. Herved opstod tanken med flere skåle, hvor vandet løber videre fra den ene til den anden. Den metaforiske benævnelse "Giv det videre", som er kommet til senere, er både rammende og fin.

Vandkunsten består af syv skåle, båret af spinkle stålben i forskellig højde, placeret i et cirkulært bassin, aftrappende nedad i en indad drejende formation. Vandet strømmer fra den ene skål til den næste og slutter til sidst i en stor lavvandet cirkulær fordybning, hvor vandspejlet tangerer murkanten. En krum mur med bænkesæder kranser bassinets nordre side, hvorved der opstår en solrig beskyttet siddeplads. Skålene fremtræder nedefter mere og mere som spinkle vadefugle.

Fremstillingen af vandkunsten er udført af murermester Poul Skjellerup, der også var en habil smed. Han opførte kirken med det karakteristiske murværk samt orgelpulpituret med de organisk formede stålsøjler

Med venlig hilsen

Johannes Exner